

Gânduri

M Horlaci

E noaptea minții, când răstoarnă
Un vânt, frumosul din trecut
Iar văile răsună-a goarnă
Acelasi gând, necunoscut.

Mi-s ofilite, flori si vise,
Si nufărul pare uscat,
Doar lebede trec neatinse
Pe lacul minții tulburat.

Luceafărul nu mai apare,
Nu mai răsare ca-n trecut,
E doar o mare tulburare
Din timpul vieții petrecut.

Rămân doar patimi nerostite.
Avutul meu? O umbră, doar,
Iar gândurile nesfințite
Îmi sunt un nesfârșit coșmar.

Sunt păcătos făr' de păcate,
Poetul trist, îndurerat,
Hristos mi-e inima ce bate.
Nici eu, nici el, n-am existat.